

Józsa Levit egyébként olvasóink a Farcádi utcai [hajléktalan Ibikéről](#) és [Both Richárd](#) [testépítőről](#) készült képriportok szerzőjeként is ismerhetik.

Azóta Levente felvette a kapcsolatot **Halmen Balázssal**, az I have a brick in Kenya – Van egy téglám Kenyában akció ötletgazdájával, majd fotós barátjával,

Kovács Leventé

vel tíz napot töltöttek el dokumentumfilm készítésével a Rusinga-szigeten.

„Mindkettőnknek régi álma volt ez. Ő is csinálta a saját projektjét, közben segített nekem, és persze én is neki. És ott vannak Balázsék, akik nélkül valószínűleg nem mentünk volna sehova” – meséli beszélgetésünk elején Levente.

A fiúk a Sargy Education Centre igazgatójának, **Samwel Okomonak** a házában ettek, az

iskolától nem messze laktak, közben pedig dokumentumfilmet és fotókat készítettek egy ottani fiatalról és az ottani viszonyokról, emberekről. Erről beszélgettünk Józsa Leventével.

Miért pont Kenyát választottad a diplomamunkád elkészítéséhez?

Olyan vagyok, hogy amit a fejembe veszek, azt mihamarabb el akarom kezdeni. Az volt az álmom, hogy ha végzek, mindenképp elmegyek egy másik kontinensre. Bele akartam kóstolni más kultúrába, valami újat csinálni. Maximum egy hónapra gondoltam. Ázsia nem tetszett, Észak-Amerika sem, Dél-Amerika és Afrika között vacilláltam.

Egy évem volt arra, hogy mindent elintézzek. A volt osztályfőnököm hívta fel a figyelmet Halmen Balázusra. Ők korábban itt, Udvarhelyen is tartottak előadást. Utánanéztem, olvastam róluk, majd megtetszett, amit és ahogyan csinálnak és az ország, Kenya is egyből megfogott.

Napokig fogalmaztam Balázsnak a mondandómat, hogy ki vagyok, miért szeretnék menni és mik a céljaim ezzel az úttal. Azt mégsem írhattam neki, hogy „Szia, én is megyek veled”. Rákerestem Facebookon. Láttam, hogy támogatásról, önkéntességről is szól a dolog, már azon is gondolkodtam, hogy beszállok én is mint támogató.

